

บทที่ 2

หลักการและทฤษฎี

ความหมายของงานบำรุงทาง

งานบำรุงทางหมายถึง งานที่จะต้องดำเนินการเป็นกิจวัตร เพื่อรักษาทางหลวงให้มีสภาพ โภดดีเทียบกับสภาพเมื่อแรกสร้างของทางหลวงสานน้ำมันที่สุดเท่าที่จะดำเนินการได้ ซึ่งในบาง ลักษณะจะทำตามช่วงเวลาและบางลักษณะต้องการทำโดยฉบับพื้น

2.1 การบริหารจัดการงบประมาณบำรุงทาง

งานบำรุงรักษาทาง หมายถึง งานคูแลรักษา ซ่อมแซมทางหลวง เพื่อให้ทางหลวงนี้ สภาพดี และยังรวมถึงกิจกรรมในการเสริมความแข็งแรง การยืดอายุบริการ การติดตั้งและเสริม อุปกรณ์งานทาง เพื่อให้ทางหลวงมีสภาพสมบูรณ์ยิ่งขึ้น มีความสะอาดและปลอดภัยแก่ผู้ใช้ เส้นทาง ในบางลักษณะงานต้องการทำต่อเนื่องกันตลอดปี บางลักษณะงานต้องการทำตาม ช่วงเวลา และ บางลักษณะงานต้องการทำโดยฉบับพื้น

งานบำรุงรักษาทาง ประกอบด้วย 9 ลักษณะงาน คือ

1. งานบริการ	รหัส 0000
2. งานบำรุงปกติ	รหัส 1000
3. งานบำรุงตามกำหนดเวลา	รหัส 2000
4. งานบำรุงพิเศษ	รหัส 3000
5. งานบูรณะ	รหัส 4000
6. งานปรับปรุงทางหลวง	รหัส 5000
7. งานแก้ไขและป้องกัน	รหัส 6000
8. งานอำนวยความปลอดภัย	รหัส 7000
9. งานฉุกเฉิน	รหัส 8000

เป้าหมายของงานบำรุงท่าง คือ การอำนวยความสะดวกและปลอดภัยแก่ผู้ใช้ทาง ภายใต้ ข้อจำกัดของงบประมาณ จึงไม่สามารถที่จะก่อสร้างทางหลวงใหม่ได้ทุกสายทาง จำเป็นต้อง วางแผนบริหารจัดการเพื่อให้ทางหลวงมีคงเหลือเร็ว ปราศจากหดสูบนำ

2.1.1 งานบำรุงปกติ หมายถึง งานดูแลบำรุงรักษาทางหลวงเป็นประจำ ความเสียหาย ที่เกิดขึ้นเล็กน้อย เป็นหน้าที่ของหมวดการทางในการสำรวจ ตรวจสอบ จัดทำแผนปฏิบัติงาน และดำเนินการตามแผนงานบำรุงปกติเป็นหัวใจของงานบำรุงรักษาทาง ในการที่จะยืดระยะเวลา ของทางหลวงให้มีอายุบริการที่ยาวนาน จึงจำเป็นจะต้องมีการสำรวจและวางแผนการบำรุงทาง เพื่อที่จะสามารถบริหารจัดการ ซ่อมบำรุงได้ทั่วไป

การจัดทำแผนบำรุงปกติ

- องค์ประกอบในการจัดทำแผน

- รหัสและลักษณะงานบำรุงท่าง
- สถานที่ที่จะทำ
- งบประมาณในการดำเนินการที่ได้รับ

- ขั้นตอนในการจัดทำแผนของหมวดการทาง

- สำรวจสภาพความเสียหาย ความเปลี่ยนแปลง สถานการณ์ใช้งาน และสภาพ แวดล้อม
- สำรวจสาเหตุของความเสียหายที่เกิดขึ้น เพื่อกำหนดขั้นตอนในการกำหนดแผนการ ดำเนินการ ลักษณะของงานให้ถูกต้อง ตรงตามสภาพของความเสียหาย
- กำหนดครอบความถี่ในการซ่อมบำรุง และช่วงเวลาที่เหมาะสมในแต่ละรหัสงาน
- ตรวจสอบข้อมูลต่างๆ ที่ได้จากการรวมไว้ รวมทั้งบัญชีทรัพย์สิน

2.1.2 งานบำรุงตามกำหนดเวลา หมายถึง งานซ่อมบำรุงทางหลวง ซึ่งต้องดำเนินการ เมื่อถึงกำหนดเวลา เพื่อยืดอายุบริการและเสริมความแข็งแรง สำหรับรองรับปริมาณการจราจรที่ เพิ่มขึ้นดังนั้น ข้อมูลเบื้องต้นของประวัติสายทางและประวัติการซ่อมบำรุง จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ จะต้องใช้ในการจัดทำแผนงานบำรุงตามกำหนดเวลา

2.1.3 งานบำรุงพิเศษ หมายถึง งานซ่อมบำรุงทางหลวงที่ชำรุดเสียหายและมีปริมาณงาน มากเกินกว่าที่จะซ่อมบำรุงด้วยงานบำรุงปกติได้

2.1.4 งานบูรณะ หมายถึง งานซ่อมแซมทางหลวงที่ชำรุดเสียหายมากจนไม่สามารถแก้ไขด้วยงานบำรุงพิเศษได้

2.1.5 งานปรับปรุง หมายถึง งานเสริมแต่งทางหลวงในส่วนที่ไม่ได้ดำเนินการก่อสร้างไว้หรือเพิ่มนมาตรฐานให้เหมาะสมกับสภาพการจราจรและสิ่งแวดล้อม ซึ่งจะทำให้ทางหลวงมีสภาพสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.1.6 งานแก้ไขและป้องกัน หมายถึง งานก่อสร้าง แก้ไข ปรับปรุงเพื่อป้องกันส่วนหนึ่งส่วนใดของทางหลวงที่คาดการณ์หรือมีแนวโน้มว่าจะเกิดการเสียหายอย่างมาก ถ้าหากไม่ดำเนินการ

2.1.7 งานอำนวยความปลอดภัย หมายถึง งานก่อสร้าง ติดตั้ง ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงช่องอุปกรณ์งานจราจรส่งเคราะห์ วัสดุอุปกรณ์อำนวยความปลอดภัยอื่น ๆ สะพานลอยคนเดิน ข้ามรวมทั้งงานแก้ไขปรับปรุงทางหลวงเพื่ออำนวยความสะดวกและปลอดภัยต่อผู้ใช้ทาง

2.1.8 งานคุกคิน หมายถึง งานซ่อมแซม แก้ไขทางหลวง หรือทรัพย์สินของทางราชการ ที่เกิดการชำรุดเสียหายมาก จากอุบัติภัยที่ไม่อาจคาดการณ์ได้ โดยจะต้องทำการแก้ไขให้การจราจรผ่านได้ในขั้นแรก และซ่อมแซมให้คืนสู่สภาพที่เหมาะสม หรือตามที่แบบกำหนดในภายหลัง

2.2 หลักเกณฑ์ที่ใช้พิจารณาบำรุงทาง

การวิเคราะห์สถิติและข้อมูลเพื่อหาความเหมาะสมและความจำเป็นในการต้องการของงานบำรุงทาง เป็นเรื่องสำคัญมาก เพราะค่าใช้จ่ายในการบำรุงรักษาทางในลักษณะต่างๆ หรือการก่อสร้างทางใหม่ ต้องใช้เงินงบประมาณจำนวนมาก เพื่อประหยัดค่าใช้จ่ายในการบำรุงทางและรักษาอาชญากรรมใช้งานของถนนให้ยั่งยืน ต้องพิจารณาถึงลำดับความสำคัญของเส้นทางและความเร่งด่วนโดยพิจารณาจากองค์ประกอบต่างๆ ดังนี้

2.2.1 ความสามารถในการรับน้ำหนักของทาง โดยวัดการแย่นตัวของถนนตามวิธีการของ TAI และหรือ The California Overlay Deflection สำหรับช่วง 7-10 ปีแรกหลังการก่อสร้าง การตรวจสอบความแข็งแรงของทางว่าเพียงพอหรือไม่โดยพิจารณาจากชนิดและขนาดของความเสียหายที่ปรากฏให้เห็นบนผิวทาง การตรวจสอบความแข็งแรงอาจทำได้โดยวิเคราะห์ชั้นผิวทางแต่ละชั้นของวัสดุสร้างทางวิธีการที่นิยมใช้คือ Monolithic analysis ซึ่งใช้วัดการแย่นตัวของถนน เพื่อ

หากค่าความสามารถในการรับน้ำหนักของผิวทาง (การแอล์ตัว หมายถึง ขนาดการยุบตัวของทางเมื่อรับน้ำหนัก และส่วนที่ยุบตัวของทางจะคืนกลับที่เดิมเมื่อน้ำหนักที่มากระทำผ่านพื้นไป) ปัจจุบัน กรมทางหลวงใช้เครื่องมือ Benkelman Beam ในการตรวจสอบการยุบตัวของถนน

2.2.2 สภาพผิวทาง คือ ความเสียหายหรือความเปลี่ยนแปลงที่ปรากฏให้เห็นบนผิวทางทุกชนิดจะเป็นผลต่อความสะอาดสวยงามและความปลอดภัยในการขับขี่ยานพาหนะ สภาพของผิวทางที่เลวร้ายหรือดีขึ้นอยู่กับชนิด ปริมาณ และสาเหตุของความเสียหายของผิวทางที่เลวร้ายดีขึ้นอยู่กับชนิด ปริมาณ และสาเหตุของความเสียหายของผิวทาง

2.2.3 ปริมาณการจราจร คือ ปริมาณการจราจรเป็นส่วนสำคัญอย่างหนึ่งที่เป็นผลต่อโครงสร้างของทาง ซึ่งรถบรรทุกหนักจะมีผลโดยตรงต่อการทำลายโครงสร้างของทางและมีปริมาณมากถึง 40% ของปริมาณการจราจรบนทางหลวงทั่วประเทศ ในการประเมินค่าเพื่อจัดลำดับและปรับความเร่งด่วนในงานบำรุงทาง พิจารณาจากอัตราส่วนของปริมาณการจราจรปัจจุบัน ต่อความสามารถในการรับปริมาณการจราจรได้สูงสุด ของทางหลวงแต่ละเส้น

2.2.4 ความฝิดของถนน ความฝิดของผิวทางเป็นส่วนสำคัญที่เกี่ยวกับความปลอดภัยในการศึกษาใช้เครื่องมือ British Portable Tester และ MU-meter โดยการวัดค่าในรูปของความต้านทานการลื่นไถลของผิวทาง สำหรับการลื่นของผิวทางที่เปียก ให้กำหนดค่าไว้อย่างต้องไม่น้อยกว่า 45 BPN (British Portable Number) สภาพผิวทางที่มีค่าต่ำกว่านั้นบัวไม่ปลอดภัยสำหรับการจราจรที่มีความเร็ว 100 กิโลเมตร/ชั่วโมง

2.3 ระบบ TPMS

ในการที่จะตัดสินใจในการกำหนดแผนงานที่จะปฏิบัติงานบำรุงรักษาทางในแต่ละครั้ง จะต้องมีการตรวจสอบความเสียหายของสภาพทางว่ามีความเสียมากน้อยเพียงใด ซึ่งก่อนของกรมทางหลวงส่วนมากจะขาดการซ่อมบำรุงที่ดีตึ้งแต่เริ่มแรกเนื่องจากขาดงบประมาณ ประกอบกับน้ำหนักและปริมาณการจราจรที่มีเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว แต่เดิมกรมทางหลวงได้บำรุงทางโดยใช้ความยาวเป็นพื้นฐานในการจัดสรรเงินงบประมาณซ่อมบำรุง(Road Length Basic) ซึ่งทำให้การพัฒนางานบำรุงเป็นไปอย่างช้าๆ เนื่องจากอุปสรรคของราคาวัสดุก่อสร้าง น้ำหนักและปริมาณการจราจรที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว กรมทางหลวงจึงได้ดำเนินการตามระบบบริหารงานบำรุงทาง TPMS โดยใช้หลักของเหตุผลตรรกวิทยา ใน การบริหารงาน โดยคำนึงถึงสภาพความเสียหาย และสภาพแวดล้อมแต่ละท้องถิ่นเป็นหลักในการพิจารณา (Deterioration Basic) ซึ่งตามโครงการนี้จะเป็นการพัฒนาที่สมบูรณ์ครบวงจร ตั้งแต่ระบบการสำรวจ ตรวจสอบ เก็บข้อมูล ติดตามวิเคราะห์วิจัยและประเมินผล พร้อมทั้งเป็นแนวทางจัดสรรงบประมาณ วัสดุ และเครื่องจักรในงานบำรุง

ทางให้แนะนำตามสภาพของประเทศไทย ได้ตั้ง โดยระบบจะคำนึงถึงงานบำรุงทางทั้งระยะสั้น และระยะยาว ความความเป็นจริงแล้วระบบ TPMS ไม่สามารถจะใช้แทนวิศวกรหรือนายช่างบำรุงทาง ได้ทั้งหมด แต่ใช้เพื่อช่วยในการกำหนดค่างานบำรุงทางอย่างมีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน โดยอาศัยข้อมูลที่สอดคล้องกันมากกว่าที่กำหนดโดยตัวบุคคล หรือสิ่งแวดล้อมเช่นพื้นที่ทาง

วัตถุประสงค์ของการใช้ระบบ TMPS เพื่อช่วยงานบำรุงดังนี้

- ประมาณการค่าใช้จ่ายในการซ่อมบำรุงที่จำเป็นจะต้องใช้จริง
- งบประมาณที่ให้แก่แขวงการทาง จะตรงตามหลักความเป็นจริง ตามความเสียหายและปริมาณการจราจร
- เสนอแนะวิธีการซ่อมบำรุงอย่างเป็นระบบและมีมาตรฐานเดียวกัน
- จัดลำดับความสำคัญในการซ่อมบำรุง

วิธีดำเนินการของระบบ TPMS ขั้นตอนในการดำเนินงานแบ่งได้ 5 ขั้นตอนดังนี้

1. การรวมรวมข้อมูล

ขั้นแรกการดำเนินงาน จะต้องแบ่งทางหลวงออกเป็นเขต ภายใต้ความรับผิดชอบของแขวงการทาง และจะต้องมีหน่วยงานสำรวจซึ่งประกอบด้วยผู้ได้รับการฝึกอบรมมาเป็นอย่างดี โครงการฯ ของทางหลวงถูกแบ่งออกเป็นช่วงหนึ่งยาวประมาณ 1 กิโลเมตร ซึ่งโดยปกติหลักกิโลเมตร กิโลเมตรปักไว้เป็นการถาวรสแล้วสังเกตง่ายในแต่ละช่วงใหญ่จะแบ่งออกเป็นช่วงย่อย ๆ ยาวประมาณช่วงละ 200 เมตร แต่ละช่วงย่อยจะเป็นความยาวพื้นฐานในระบบ TMPS สำหรับเรื่องการสำรวจนี้เริ่มแรกหน่วยสำรวจจะต้องเก็บข้อมูลสภาพเดิมของทางหลวงแต่ละช่วงย่อย เช่น ความยาว ความกว้างของผิวจราจร ให้ล่าทาง, ปริมาณจราจร เป็นต้น แล้วบันทึกไว้รวมกับสภาพความเสียหายที่ได้จากการสำรวจอย่างละเอียด เช่น การเกิดร่องล้อ ลักษณะความเสียหายต่างๆ บนผิวจราจร ให้ล่าทาง และทางระบายน้ำ เป็นต้น โดยจะต้องดำเนินการทุกๆ รอบ 1 ปี ข้อมูลทั้งหมดที่หน่วยสำรวจรวบรวมได้จะต้องได้รับการตรวจสอบเพื่อส่งเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ ข้อมูลของแต่ละแขวงการทางจะแยกเก็บไว้ในแฟ้มข้อมูลหลัก (Area Master File) ดังนั้นข้อมูลหลักจะเป็นข้อมูลที่ใหม่อยู่เสมอ

2. การตัดสินใจในการซ่อมบำรุงทาง

ก่อนจะจัดลำดับความสำคัญจะต้องนำข้อมูลหลักของแต่ละช่วงย่อยมาวิเคราะห์ความเสียหาย พร้อมทั้งเสนอแนะแนวทางการซ่อมบำรุงและเก็บบันทึกไว้ในรายการซ่อมบำรุง ซึ่งสามารถจะเรียกกลับมาวิเคราะห์ได้ตลอดเวลา

วิธีการที่จะตัดสินใจซ่อนบารุงแต่ละช่วงย่อยสามารถทำได้โดยการคำนวณพื้นที่ความเสียหายของแต่ละชนิดเป็นเอกสาร เช่น แล้วนำมาเปรียบเทียบกับระดับความเสียหายสูงสุดมาตรฐาน ของแต่ละชนิดของความเสียหาย จึงกำหนดวิธีการซ่อนบารุงต่างๆ ได้ และเมื่อรู้วิธีการซ่อนบารุงทาง ก็จะหาค่างานบารุงได้

3. การประเมินความสำคัญ

ขั้นตอนนี้เป็นการประเมินหากำไรระดับความเสียหายของแต่ละช่วงย่อยเพื่อจัดลำดับความสำคัญที่จะทำการซ่อนบารุง โดยพิจารณาจากปริมาณความเสียหายแต่ละชนิดที่เกิดขึ้นความเสียหายมากน้อยของแต่ละชนิดนั้นๆ เช่น การเกิดร่องล้อจะต้องมีความเสียหายที่ใหญ่ทาง เป็นต้น สำหรับปริมาณการจราจรในช่วงนั้นๆ ก็เป็นสิ่งสำคัญและปัจจัยที่ต้องคำนึงพิจารณาด้วย

4. การจัดทำรายการสำคัญ

วิธีการจัดทำรายงานสำคัญทำได้หลายวิธี แต่วิธีที่ได้มาตรฐานก็คือ การเรียงลำดับความเสียหายจากกำไรค่าใช้จ่ายมากที่สุดลงมาหาน้อย พร้อมทั้งเสนอแนะวิธีการซ่อนบารุงของช่วงย่อยนั้นๆ ด้วย นอกจากรายละเอียดของความเสียหายและการซ่อนบารุงของช่วงย่อยนั้นๆ ด้วย นอกจากรายละเอียดของความเสียหายและการซ่อนบารุงของช่วงย่อยนั้นๆ ด้วย นอกจากรายละเอียดของความเสียหายและการซ่อนบารุงช่วงย่อยนั้นๆ ด้วย ในปีก่อนรวมไว้ด้วย นอกจากวิธีการซ่อนบารุงตั้งกล่าวแล้วยังอาจใช้วิธีการทำรายการเรียงลำดับความสำคัญในแต่ละพื้นที่หรือเรียงตามหมายเลขช่วงย่อยไปจนตลอดสายทางด้วย

5. การตรวจสอบเพิ่มเติม

ผลการจัดทำรายการสำคัญในขั้นแรกหรือฉบับร่างนี้ ได้จากการประเมินผลจากข้อมูลได้จากการสำรวจตาม ซึ่งใช้เครื่องมือสำรวจอย่างๆ ดังนี้ ความละเอียดแน่นอนอาจยังไม่เพียงพอ จึงจำเป็นต้องมีขั้นตอนการสำรวจเพิ่มเติมคือ เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ ขั้นตอนนี้ดำเนินการโดยหน่วยประเมินผล (FEU) ซึ่งประกอบด้วยนายนายช่องผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบพร้อมเครื่องมือทดสอบที่มีประสิทธิภาพในการตรวจสอบความเสียหายทาง เช่น Deflection Beam, Bump Integrator Dynamic และ Pendulum Tester เป็นต้น รวมถึงการใช้เทคนิคต่างๆ ในการตรวจสอบสภาพทาง ทำการตรวจสอบ

การจัดองค์กรในระบบ TPMS และแผนการดำเนินงานประจำปี

1. การจัดองค์กรในระบบ TPM

เพื่อเป็นการประหยัดงบประมาณและลดความล้อองกับการจัดของค์กรงานบำรุงทางที่มีอยู่เดิม ดังนั้นการจัดของค์กรในระบบ TPMS จึงจำเป็นต้องกำหนดหน้าที่ของบุคลากรที่จะดำเนินงานตามระบบ TPMS จึงจำเป็นต้องกำหนดหน้าที่ของบุคลากรที่จะดำเนินงานตามระบบ TPMS ให้สามารถทำงานผสมผสานกับบุคลากรงานบำรุงทางที่มีอยู่เดิม โดยมีการจัดของค์กรเป็น 2 ส่วน คือ ส่วนกลาง และส่วนภูมิภาค

2. แผนการดำเนินงานประจำปี

การดำเนินงานนำร่องระบบ TPMS ประจำปี จะมีขั้นตอนเรียงลำดับดังนี้

- หมวดการทางสำราญสภาพทางในความรับผิดชอบแล้วรอกลงใบแบบฟอร์มสำราญ
stanamที่ 2,3,4 ส่วนแขวงฯ
 - ผู้ช่วยแขวงฯ หรือ แขวงฯ ตรวจสอบข้อมูลสำราญของหมวด ถ้ากรอกข้อมูลผิดหรือ^กข้อมูลไม่ตรงกับสภาพให้ส่งกลับให้หมวดแก้ไขหรือทำสำราญใหม่ข้อมูลที่ตรวจสอบแล้วจะส่งให้เขตฯดำเนินการต่อไป
 - วิเคราะห์วิจัยเขตฯตรวจสอบข้อมูลที่แขวงฯส่งมา ถ้าผิดให้ส่งกลับไปแก้และให้หน่วย FEU เขตฯตรวจสอบใน stanam ประมาณ 5% โดยทั่ว ถ้าผิดพลาดมากให้แก้ไขใหม่
 - เจ้าหน้าที่คอมพิวเตอร์เขตฯ นำข้อมูลที่ตรวจสอบแล้วจากวิเคราะห์วิจัยเขตฯ ป้อนเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ ใช้โปรแกรม BSM ตรวจสอบข้อมูลอีกครั้ง และทำการวิเคราะห์ประเมินผลพิมพ์รายงาน Priority List ส่งเขตฯ แขวงฯ
 - เขตฯแขวงฯ รับรายงาน พิจารณาเลือกช่วงย่อยที่เสียหายมากลำดับมากลำดับความสำคัญ ฐาน ทำการตรวจสอบเพิ่มเติมด้วยเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพต่อไป
 - FEU จากกองวิเคราะห์ฯ ตรวจสอบเพิ่มเติมใน stanam เนพะช่วงย่อยที่เขตฯแขวงฯคัดเลือก 2.3.2.2.7 เจ้าหน้าที่คอมพิวเตอร์รับข้อมูลตรวจสอบจาก FEU ป้อนเข้าคอมพิวเตอร์เพื่อประเมินผลเพิ่มเติมใหม่อีกครั้ง
 - เขตฯแขวงฯรับรายงานการขัดลำดับความสำคัญฉบับสมบูรณ์จากคอมพิวเตอร์ตรวจสอบสภาพจริงใน stanam แล้วจัดทำแผนนํารังทางประชุมปีส่งคืนฯ

2.4 หลักการบริหารงานทั่วไป มีดังนี้

1. การวางแผน หมายถึง การตกลงใจเอาไว้ล่วงหน้าว่าจะทำอย่างไรในระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานต่อไป

2. การวางแผนการปฏิบัติงาน หมายถึง การจัดทำรายละเอียดขั้นตอนการปฏิบัติแผนงานที่ว่างไว้

3. การปฏิบัติ หมายถึง การปฏิบัติงานให้บรรลุผลสำเร็จตามรายละเอียดที่กำหนดไว้ในแผนการปฏิบัติงาน

4. การควบคุม และติดตามผลการปฏิบัติงาน หมายถึง การตรวจสอบผลการปฏิบัติโดยเบื้องต้น การวางแผนเป็นหลักในการตรวจสอบ

5. การประเมินผลการปฏิบัติงาน หมายถึง การศึกษาเปรียบเทียบผลการปฏิบัติกับมาตรฐาน การปฏิบัติงานเพื่อให้ทราบประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการปฏิบัติงาน

สำหรับการบริหารบำรุงทางของแขวงฯ กี๊เข่นกัน มีกิจกรรมตามลำดับดังนี้

1. การจัดทำแผนงานเพื่อเสนอขอเงินงบประมาณประจำปี (เฉพาะงานบำรุงปัจจิตและงานบำรุงพิเศษปัจจุบัน)

2. การจัดทำแผนรายประมาณการประจำปี เพื่อขอเงินวงด (งานบำรุงปัจจิต, งานบำรุงปัจจิตและงานบำรุงพิเศษปัจจุบัน)

3. การจัดทำแผนปฏิบัติงานและรายประการประจำปี (เฉพาะงานบำรุงปัจจิต)

4. การจัดทำแผนการปฏิบัติงานประจำปี และประจำเดือน

5. การปฏิบัติงานตามแผน

6. การควบคุมและติดตามผลการปฏิบัติงานตามแผนการปฏิบัติงาน

2.4.1 การจัดทำแผนงานในระดับแขวงการทาง มีขั้นตอนตามลำดับ ดังนี้

1. พช.ชชท.2 พิจารณาความเสียหายของสายทางจากรายงาน และความเสียหายตามสภาพความเป็นจริง

2. จัดลำดับความสำคัญความเสียหายของทั้งแขวงฯ

3. จัดแผนงานบำรุงพิเศษและบูรณะของแขวงฯ ประกอบด้วยลักษณะงาน รหัสงานที่ต้องการทำสถานที่ ปริมาณงานและงบประมาณ เสนอนายช่างแขวงฯ ตรวจสอบ

4. นายช่างแขวงฯ ตรวจสอบแผนงานบำรุงพิเศษและบูรณะของแขวงฯ แล้วเสนอนายช่าง

เขตฯ

ฝ่ายแผนงานเขตฯ ของภาพความเสียหายตามลำดับของทั้งเขตฯ จากรายงาน TPMS และข้อมูลที่เกี่ยวข้อง เสนอผู้ช่วย เพื่อพิจารณาวิธีการบำรุงทางที่เหมาะสมแล้วจัดทำแผนงานบำรุง

พิเศษบูรณะของเขตฯเสนอ กองบัญชีรุ่งและกองวางแผน (เฉพาะงานบูรณะทางผิวแอลฟ์ลท์) เพื่อ
เสนอของบประมาณประจำปี ต่อไป

2.4.2 การจัดทำแผนการประมาณรายประจำปี เพื่อขอเงินวงค์ (งานบัญชีปกติและงาน บัญชีพิเศษและบูรณะ)

เมื่อกองบัญชีรุ่งและกองเกี่ยวข้องเจ้าบดบังเงินบประมาณมายังเขตฯ เขตฯแจ้งให้แขวงฯ
ทราบ พช.ชชท.และ พช.ชชท.2 ร่วมกันจัดทำแผนรายประมาณการประจำปีแสดงรายการงานวัสดุ
แรงงาน เครื่องจักร ตามวงเงินที่ได้รับโดยประสานงานกับหัวหน้างานธุรการการแขวงฯแล้วส่งให้
แขวงฯตรวจสอบเพื่อเขตฯอนุมัติ

เขตการทาง

1. ตรวจสอบพิจารณาคัดเลือกวิธีการบัญชีทางที่เหมาะสม (เฉพาะแผนงานบัญชีปกติ)
 2. ตรวจสอบแผนรายประมาณการให้สอดคล้องกับวงเงินประมาณที่ได้รับ
 3. ตรวจสอบราคาต่อหน่วยให้เป็นไปตามที่กำหนด (เฉพาะแผนรายประมาณการบัญชี
พิเศษและบูรณะ) และราคาต่อหน่วยตามที่ทดลอง(เฉพาะแผนงานบัญชีปกติ)
 4. ตรวจสอบการใช้เครื่องจักรให้สอดคล้องและสัมพันธ์กับงานของทุกแขวงฯเพื่อให้การ
ใช้เครื่องจักรใช้เครื่องจักรนี้ประสิทธิภาพที่สุด(เฉพาะแผนรายประมาณการบัญชีพิเศษและบูรณะ)
- เมื่อนายหัวหน้าเขตฯอนุมัติแผนรายประมาณการแล้ว ส่งให้กองบัญชีเห็นชอบเพื่อขอเงิน
ประจำวงค์ต่อไป

2.4.3 การจัดแผนปฏิบัติงานและรายประมาณการประจำปี (เฉพาะงานบัญชี ปกติ)

เมื่อเขตฯอนุมัติแผนรายประมาณประจำปีแล้ว แจ้งให้แขวงฯทราบ พช.ชชท. 1 แจ้งหมวดฯ
ให้จัดทำแผนปฏิบัติงาน และรายประมาณประจำปี

หมวดการทางจัดทำแผนปฏิบัติการและรายประมาณการประจำปี ตามความต้องการในการ
บัญชีทาง โดยพิจารณาจากข้อมูลความเสียหายและข้อเท็จจริงในสถานะ แผนดังกล่าวจะนี้แสดงรายการ
งานที่จะต้องทำตามความต้องการ รหัสงาน บริษัทงาน ตุลาการ ค่าวัสดุ ค่าแรงงาน ค่าเชื้อเพลิงและ
หลอดลื่น ค่าเช่าเครื่องจักรและค่างานเคลื่ย

พช.ชชท.1 ในฐานะผู้ควบคุมดูแลการปฏิบัติงานของหมวดฯจะต้องดำเนินการ

1. ตรวจสอบแผนปฏิบัติงานและรายประมาณการประจำปี ของทุกหมวดฯดังนี้
 - 1.1. สำนักความสำคัญ ความต้องการในการบัญชีทางของแขวงฯ

1.2. ค่างานเคลื่อนยงแต่ละรหัสงาน

1.3. การใช้เครื่องจักรให้เหมาะสม สัมพันธ์กับงานของทุกหมวด เพื่อให้การใช้เครื่องจักรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยจ่ายค่าเช่าน้อยที่สุด

1.4. ถูกกาลที่ควรปฏิบัติงานแต่ละรหัสงาน ตามสภาพภูมิประเทศ

2. จัดทำแผนปฏิบัติงานและรายประมาณการประจำปีของแขวงฯ โดยมองภาพรวมของแขวงฯ ให้สอดคล้องกับยอดเงินงบประมาณที่ได้รับ เสนอนายช่างแขวง พช.ชขท.2 ในฐานะผู้ดูแลคุณภาพงานบ้ำรุ่งทางเคลื่อนที่ งานจราจรส่งเคราะห์ และงานปรับซ่อมต้องแจ้งให้หัวหน้างานดังกล่าวจัดทำแผนปฏิบัติการและรายประมาณการประจำปีโดย พช.ชขท. 2 ต้องเป็นผู้ตรวจสอบแผนฯของทุกงานในความรับผิดชอบในทำนองเดียวกับ พช.ชขท. 1 ตรวจสอบแผนฯของหมวด พช.ชขท.1 และ พช.ชขท.2 ร่วมจัดทำแผนปฏิบัติงานและรายประมาณการประจำปีของแขวงฯ โดยมองภาพรวมของแขวงฯ ให้สอดคล้องกับเงินงบประมาณที่ได้รับเสนอ นายช่างแขวงฯ เมื่อแขวงฯอนุมัติแผนปฏิบัติงานและรายประมาณการประจำปีแล้ว ส่งให้นายช่างแขวงฯทราบ เพื่อประกอบการพิจารณาอนุมัติจ่ายค่าไฟฟ้า

2.4.4 การจัดทำแผนงบประมาณประจำปี และประจำเดือน

เมื่อได้รับอนุมัติงานและรายประมาณการประจำปีแล้ว พช.ชขท.1 แจ้งหมวด พช.ชขท.2 แจ้งงานบ้ำรุ่งเคลื่อนที่ งานจราจรส่งเคราะห์ และงานปรับซ่อมจัดทำแผนการปฏิบัติการประจำปีหมวด พช.ชขท. 1 งานบ้ำรุ่งเคลื่อนที่ งานจราจรส่งเคราะห์ และงานปรับซ่อมจัดทำแผนการปฏิบัติงานปี โดยพิจารณาความเสียหาย ความต้องการ ความจำเป็นที่ต้องดำเนินการก่อนหลัง ตลอดจนถูกกาล ประกอบด้วย แผนดังกล่าวที่แสดงรายการงานที่ทำสถานที่และระยะเวลาปฏิบัติงาน ปริมาณงาน ประเภท จำนวน และค่าใช้จ่ายวัสดุและเครื่องมือเครื่องจักร จำนวนแรงงานและค่าแรง

พช.ชขท. และ พช.ชขท.2 ในฐานะผู้ดูแลคุณภาพและปฏิบัติงานของหน่วยงานดังกล่าว เมื่อได้รับแผนการปฏิบัติงานประจำปี ดำเนินงานประจำปี ดังนี้

1. ตรวจสอบแผนการปฏิบัติงานประจำปี ดังนี้

1.1. การดำเนินการในแต่ละรหัสงานสอดคล้องกับความเสียหาย ความต้องการในการบ้ำรุ่งทาง ความจำเป็นก่อนหน้าหลังและถูกกาล

1.2. การใช้เครื่องจักรมีความสัมพันธ์กันเพื่อให้มีการใช้เครื่องจักรของแขวงฯ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2. เสนอแขวงฯตรวจสอบและอนุมัติแผนการปฏิบัติงานประจำปี

3. ส่งแผนปฏิบัติงานประจำปีให้เทศบาลและกองบ้ำรุ่ง

4. พช.ชบท. 2 ใช้แผนการปฏิบัติงานประจำปีเป็นหลักในการตรวจสอบงานสนับสนุนและติดตามงานต่อไป

5. พช.ชบท. 1 แจ้งหน่วยฯจัดทำแผนการปฏิบัติงานประจำเดือนให้สอดคล้องกับแผนการปฏิบัติงานประจำปี

6. เมื่อหน่วยฯจัดทำแผนการปฏิบัติงานประจำเดือนแล้ว พช.ชบท. 1ตรวจสอบและใช้เป็นหลักในการตรวจสอบงานสนับสนุนและติดตามงานต่อไป

ฉะนั้น การนำร่องรักษางานแต่ละขั้นตอนในช่วงอายุบริการคราวกำหนดดังนี้

-เริ่มเปิดการราชการ

ในระหว่างเริ่มเปิดการราชการเป็นทางนำร่องจนหมดอาชญากรรม ต้องดำเนินการนำร่องปกติ ต่อเนื่องกันโดยตลอดทุกปี และในช่วงแต่ละปีอาจต้องทำการนำร่องพิเศษ เช่น ปรับระดับชั้นผู้แอดมิฟฟ์ด้วย ในการนี้ที่ทางหลวงชารุดเสียหายมากกว่างานนำร่องปกติ

-อายุบริการ 3 ปีขึ้นไป

เมื่ออายุบริการของทางหลวงถึง 3 ปี ขึ้นไป ควรดำเนินการควบคู่ เพราะว่าผู้ทางที่เปิดการราชการและรับน้ำหนักช่วงระยะเวลาหนึ่งแล้วจะเกิดการชำรุดเสียหายประกอบกับวัสดุพอกยาแอดมิฟฟ์จะทำปฏิกริยากับก้อนหินในอากาศ สมบัติของการหยุนตัวน้อยลงแนวโน้มที่ผู้ราชการจะแตกชำรุดซึ่งมีมาก ซึ่งการแก้ไขชำรุดของผู้ทางเพียงเล็กน้อยจะทำให้น้ำสามารถเข้าไปทำให้พื้นทางอ่อนตัวและเกิดการชำรุดเสียหายได้อย่างรวดเร็วเมื่อรับการราชการ

- อายุบริการ 7 ปีขึ้นไป

เมื่ออายุบริการของทางหลวงถึง 7 ปี ขึ้นไป การทำการเสริมผิวเพื่อต่ออายุบริการออกไปอีกช่วงหนึ่ง เพราะเหตุว่า เมื่อครบอายุบริการที่ได้ออกแบบไว้โครงสร้างของทางเริ่นจะรับน้ำหนักของယานไม่ได้จะเกิดการอ่อนตัวหรือชำรุดเสียหายจนถึงขั้นให้ผู้ทางได้จึงควรต้องเสริมความหนาผิวราชการเพื่อยืดอายุบริการออกฯอีกช่วงหนึ่งแทนที่จะปล่อยให้ชำรุดเสียหายจนถึงขั้นมูลค่าก่อสร้างใหม่

ดังนั้นเมื่อทางหลวงมีอายุครบ 3 ปีแล้ว ควรทำการล้างผิวเพื่อป้องกันทางหลวงไม่ให้เกิดการชำรุดเสียหายจนถึงขั้นต้องทำการเสริมผิวก่อนกำหนด แม้ว่าจะยังมีสภาพที่สมบูรณ์อยู่ก็ควรทำการเสริมผิวเพื่อเพิ่มความหนาผิวจราจร เช่นเดียวกัน เพราะถ้าหากปล่อยทิ้งไว้จนกระแท้ทางหลวงนี้ สภาพทรุดโทรมเกินกว่าที่จะทำการเสริมผิวจนถึงขั้นต้องบูรณะก่อสร้างใหม่ ก็จะต้องสิ้นเปลืองงบประมาณเป็นจำนวนมาก อาจจะเป็น 4 – 5 เท่าของงบประมาณงานเสริมผิว ซึ่งจะเห็นได้ว่าหากสามารถนำร่องรักษาทางหลวงตามขั้นตอนได้ นอกจากจะเป็นการประหยัดงบประมาณในการบูรณะ ก่อสร้างใหม่แล้วยังเป็นการรักษาทางหลวงให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์อีกด้วย

